

УСТРОЙВАНЕ НА ПАЗАРА В СЛИВЕН ОТ ОСВОБОЖДЕНИЕТО ДО БАЛКАНСКИТЕ ВОЙНИ

Веселина Янакиева

Пазарът - традиционната форма на търговия и социални контакти продължава да битува в сливенското общество и след Освобождението. Той е градското пространство за стопански контакти на населението от гр. Сливен и околностите му, икономическият фактор за развитието на търговията и производството в региона. В него се отразява икономиката, културата на населението и целият многолик живот на града. Обликът му се определя от съществуващите комплексни социално - икономически условия в страната. Руско - турската война от 1877 - 1878 г. нанася тежък удар върху икономическия живот. Възстановяването му се забавя поради стопанската разруха, вследствие войната, политическата несигурност в Източна Румелия, двете неплодородни години след Освобождението, ограничени пазар, крайно лошото състояние на пътищата в страната. Войната води до замиране на занаятите и търговията по много причини - слабата конкурентноспособност, изселването на турците, основни потребители на занаятчийски продукти, новата граница, която откъсва България от обширната турска империя като митническа единица, слабата и първобитна техника на производство. Липсва добре организиран еснафски кредит и възможности за добиване на евтини суровини и материали.¹

В края на XIX в. българската икономика е напълно отворена и основна цел на търговската политика на страната е да се затвори за външна конкуренция.

След Освобождението пазарът се регламентира със Закона за продажбата на едър домашен добитък от 1880 г., Закона за тържищата от 1883 г., Търговския закон от 1897 г., с който за пръв път се определя търговската дейност.

В първите свободни години градът запазва своя облик, такъв, какъвто е бил в пределите на Османската империя. Оформянето на пазара в Сливен е на база на старото традиционно място, като с годините постепенно се разширява. Д - р Симеон Табаков в своя труд "Опит за история на град Сливен" пише за пазара: